

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת בהר - בחוקותי

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

לימוד לשם שמים

מצינו בגמרא (סוכה מה, ב וברש"י שם) שאמר רבי שמעון בן יוחאי: "ראיתי בני עלייה (צדיקים המקבלים פני שכינה אחר פטירתם) והן מועטין". ושואלת הגמרא: וכי הצדיקים כל כך מועטים, והרי אמר רבא שישנם בשמים שמונה עשר אלף שורות של צדיקים העומדים לפני הקב"ה ומחיצתם לפני מלאכי השרת? ומתרצת הגמרא: שישנה מחיצה (אספקלריא) החוצצת בין הצדיקים לשכינה, ולרוב הצדיקים המחיצה אינה מאירה כל כך והם לא יכולים לראות דרכה את השכינה בבירור. אך ישנם צדיקים מועטים שמחיצתם זכה ומאירה והם זוכים לראות את השכינה בבירור, ועל צדיקים מועטים אלו התכוון רשב"י באומרו: "ראיתי בני עלייה והן מועטין".

ומוסיפה הגמרא ושואלת: והרי אמר אב"י שלא פוחת העולם משלושים ושישה צדיקים שמקבלים פני שכינה בכל יום? ומתרצת הגמרא: שאמנם ישנם שלושים ושישה צדיקים שאספקלרייתם מאירה והם זוכים לקבל פני שכינה, אולם עדיין זקוקים הם לרשות כדי להכנס לפני הקב"ה ("דעיילי בבר"), אך הבני עלייה אשר עליהם אמר רשב"י שהם מועטים, לא רק שהם זוכים להסתכל בפני השכינה דרך אספקלריא מאירה, אלא הם גם רשאים להכנס לפני הקב"ה בכל עת שהם חפצים ללא בקשת רשות.

מדברי חז"ל הללו עולה שישנם שלוש דרגות בעובדי ה': א. המסתכלים בשכינה דרך אספקלריא שאינה מאירה. ב. המסתכלים בשכינה דרך אספקלריא המאירה אך צריכים רשות להיכנס. ג. המסתכלים בשכינה באספקלריא המאירה ואף רשאים להיכנס בכל עת ללא צורך בבקשת רשות מהקב"ה. האור החיים הק' מפרש שמה שנאמר בפרשתנו: "אם בחקותי תלכו" בא ללמדנו כיצד נזכה לדרגה הנפלאה של "תלכו" - ללכת בכל העולמות העליונים ללא כל צורך בבקשת רשות - ואומרת התורה שלזה זוכים על ידי "אם בחקותי" - כלומר: "באמצעות השתדלות התורה כמצטרך", כלשון האור החיים. ויש לפרש את דבריו הקדושים על פי מה שאמרו חז"ל (בבא מציעא פה, ב) על פסוק זה עצמו שמביא האור החיים: "קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדוניו" - "כל המקטין עצמו על דברי תורה בעולם הזה נעשה גדול לעולם הבא, וכל המשים עצמו כעבד על דברי תורה בעולם הזה נעשה חופשי לעולם הבא".

וכך ממש הוא גם בנוגע ללימוד התורה: "המקטין עצמו על דברי תורה" פירושו - שהוא מרגיש את עצמו כקטן שאין מעשיו כלום, ותורתו ומעשיו אינם שווים מאומה. וכן "המשים עצמו כעבד על דברי תורה" פירושו - שאין לו כל נגיעה אישית מן הלימוד שהוא לומד, אלא מזכה את כולו לכבוד אדונו, ה' יתברך, ולומד רק לשמו ולא לשם שום פניה אחרת.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

הביטול הוא החיבור

כשאין חיבור בין הידיעה שבמוח להרגשת הלב, כמו מכשיר חשמלי, שלמרות שהוא תקין, כל עוד שהתקע שלו לא מחובר לשקע החשמל, הוא לא יפעל כלל. או דוגמא אחרת האשה בבית רוצה להכין תבשיל לארוחה, היא הכינה את התבשיל ושמה אותו בסיר, ואת הסיר הניחה על הגז, והיא מחזיקה בידה קופסת גפרורים, רק פשוט היא שכחה להדליק את הגפרור, גם אם היא תחכה עד למחרת, הסיר הזה לא יתבשל, למרות שהסיר מוכן ומתובלן, והוא מונח על הגז, ויש גז בבלונים, ויש גפרורים - לא חסר כלום, אלא שהיא שכחה להדליק את הגפרור, בסך הכל מה שחסר בפועל זה רק ניצוץ אחד. הרבה אנשים כאלה מסתובבים ברחוב! הם מקיימים מצוות, אבל אין להם את הקב"ה, הם פשוט לא מחוברים אליו. כל רגע שאדם לא מחובר לה' הוא חסר חיים, כמו שכתוב "כי הוא חיך ואורך ימך". יש ליהודי רק את ה', המציאות היחידה בעולם זה הקב"ה, "אין עוד מלבדו", אין לאדם שום דבר בחיים, גם את עצמו אין לו, אם הוא יהיה מציאות, ה' לא יבוא אליו כלל. אפילו אם יש לך תחושת גאווה מכך שלמדת תורה - מצבך לא טוב. שהרי אמרו חז"ל אם למדת תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי לכך נוצרת. אדם צריך להיות כאין וכאפס, הביטול של האדם זה מה שגורם לו להתחבר לה'.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
20:54	20:00	19:08	ירושלים
20:51	19:59	19:07	תל אביב
20:54	20:01	19:10	חיפה
20:51	19:59	19:07	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיית על גדולי וחכמי ישראל

רבי סעדיה גאון - כ"ו אייר

פעם אחת הגיע לרבי סעדיה אחד מתלמידיו בשעת לילה מאוחרת ומצא אותו מתגלגל בשלג והיה התלמיד עומד והשתומם. לאחר שעה קלה קרא אליו בחרדה ואמר לו "רבי, כלום חס ושלום אתם צריכין לתשובה ביסורים וסיגופים גדולים כאלה ואם כבודו שמעולם נשמר מכל ליכלוך והרהור עבירה מסגף עצמו כך, מה נעשה אנחנו איזובי קיר מלאים פשעים ועוונות מנעורינו, הלא לא יספיק לנו כל מיני צער ויסורים וסיגופים!?"

השיב לו רס"ג: "אף שידעתי בנפשי שלא עברתי על עבירה כזו ח"ו שאהיה צריך לזה, אך למדתי דרך זאת מבעל בית אחד שנתאכסנתי אצלו והוא לא היה מכיר בי אם אני בעל תורה או לא וכיבדני כערך הכבוד שעושים לכל אדם, ואחר כך יצא הקול בעיר שבאתי לשם ונתאספו כל בני העיר לכבודי כדרך אנשי ישראל שכבוד תלמיד חכם יקר בעיניהם, וכשראה בעל הבית את המעשה החל לכבדני בכבוד גדול כפי השגת ידו ויותר, וכשרציתי לצאת לדרך וכל בני הקהילה עומדים ללוותני נפל בעל הבית לפני רגלי והתחנן: "ימחול נא לי כבוד תורתו על כבודו" תמהתי, הלא כל הכבוד הזה עשית לי מאשר היה בידך ובכחך לעשות ואיך היית יכול עוד לכבדני. השיב בעל הבית: "מפייס אני את הרב על השעה הראשונה שלא הייתי יודע במעלת גדולתך ולא כיבדתך בכבוד הראוי, על זה אני נופל לפני רגלי אדוני ומבקש מלפניו, יסלח אדוני לעבדו על מעט הכבוד שעשיתי לו שלא ידעתי אז גדולת רבינו". סיים רס"ג: "ואם בכבוד בשר ודם נפל לפני בבכי ובתחנונים שאסלח לו על העבר, כל שכן בגדולת יוצר בראשית אשר עתה נתרבתה הדעת וההכרה אצלי ביותר ועתה גדלה עבודתי ויראתי ואהבתי אליו ביתר שאת לפי ערך גדולת ההכרה בו ועל העבר אני מתחנן מלפניו ומסגף עצמי שימחול לי על מיעוט עבודתי וקטנות יראתי ואהבתי בימים שעברו, ולא זו בלבד בכלליות, אלא בכל יום ויום אני מכיר יותר בגדולתו לפי שכלי ועבודה רבה נוספת אלי בכל עת ובכל יום אני מתחרט ועושה תשובה על יום אתמול כי עבר במיעוט הכבוד הראוי לפי אשר ידעתי ביום זה".

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת מו"ד הגאון החיד"א שליט"א

התורה היא חיינו

"אֵת שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי ה'" (ויקרא כ"ו ב')

דרשו חכמינו הקדושים מהפסוק הזה, שאפילו את בית המקדש לא בונים בשבת, אלא ביום חול, ולכן נאמר "את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו", אפילו שיש מצווה של בית המקדש, מכל מקום את שבתותי תשמרו, שהאדם לא יחלל את השבת כדי לבנות את בית המקדש.

ומכאן נלמד כולנו כמה חשובה שמירת השבת הקדושה, כי אפילו בית המקדש, שזה דבר כל כך חשוב ונשגב, הבנין החשוב ביותר בעולם, בכל זאת לא בונים אותו בשבת קודש, כל שכן שאר מלאכות ועניינים, אפילו שיהיו חשובים מאד, ואפילו החשובים ביותר בעולם, לא יחלל עליהם את השבת הקדושה, ולא יעשה אותם בשבת קודש.

זולתי מקרה של הצלת נפשות, שבזה מצווה עליו לעשות אפילו בשבת קודש, כי חס ושלום במקום שיש חשש לסכנת נפשות אם לא יעשו פעולה מסויימת, חובה קדושה לעשות את זה אפילו בשבת קודש, גם מתוך חילול שבת, העיקר לנסות להציל את הנפש. ואפילו אם האדם בספק אם זה פיקוח נפש או לא, כלומר יתכן שאולי יש חשש סכנת נפשות, מצווה עליו להזדרז להציל את הנפש ואפילו בשבת קודש.

וכמו שכתב מרן השולחן ערוך שכאשר מחללים את השבת כדי להציל את הנפש, לא מחללים על ידי עמי ארצות, אלא לכתחילה מחללים על ידי גדולי ישראל, כי יש בזה מצווה גדולה שנאמר בפסוק "וחי בהם", ודרשו חכמינו הקדושים שהתורה הקדושה הקפידה על קיום המצוות דווקא באופן שהוא יחיה ולא ההיפך חס ושלום.

ואשרי הנוהר בשמירת הנפש של כל יהודי, ומשתדל ששום יהודי לא יגיע חס ושלום לשום סכנה, כמו שהתורה הקדושה אומרת לנו "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם". ולמדו חכמינו הקדושים מהפסוק "ולא תשים דמים בביתך", שלא יעמיד אדם סולם רעוע בתוך ביתו, ולא יגדל כלב רע בחצירו, ואשריהם ישראל שמחבבים את התורה הקדושה ואזהרותיה, ומקיימים מצוותיה, ינוחו להם ברכות על ראשם.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

נס גלוי!

לפני כ-25 שנה בהיותי בהיריון ראשון אשר לצערי נקלט בצורה מסוכנת, הייתי מאושפזת המון זמן בבית חולים, כאשר לא היה מנוס מלעבור ניתוח שלאחריו לא אוכל יותר להיכנס להריון, כמוכן שלבחורה צעירה שרק נישאה זו היתה בשורת איוב.

לא הפסקתי לבכות ולהתפלל וביקשתי מבעלי שיפנה לצדיק הרב יורם אברג'ל, כאשר אני כבר בצום ומספר שעות לפני הניתוח, בעלי הלך לכבוד הרב והרב אמר לו "כפי שנכנסה כך גם תצא", בעלי יצא מהרב אך לא הבין את דבריו וביקש מעוזרו של הרב שיסביר לרוב שזה מקרה חירום, ושאני לפני ניתוח אז לאן אצא?? וכנראה שהרב לא הבין את בעלי ואת הבעיה, העוזר נכנס אל הרב כי בעלי מיאן ללכת משם, וכאשר העוזר יצא זאת היתה אותה תשובה כמו התשובה שנאמרה לבעלי, בעלי מאוכזב מאד נסע משם לבית החולים ואמר לי את דברי הרב שגם אני לא הבנתי.

כאשר אני על שולחן הניתוחים לפתע נכנס הפרופסור הבכיר ומבקש לראות שוב את הבדיקות, ואז לפתע הוא אומר אין צורך לנתח כל מה שהיה שם איננו, פשוט נעלם וכדי לאשש ולאמת את דבריו הוא עשה לי אולטראסונד ובדיקות דם חוזרות, שוב הבדיקות מראות שכל המדדים תקינים וגם בצילום הכל נעלם, ואכן כפי שהרב צפה ברוח קדשו, שאכן כפי שנכנסתי כך יצאתי שלמה בש"ס וברמ"ח איברי בלי שחסר לי דבר בגוף, כאשר בדיוק מספר שעות קודם לכן עמדתי לאבד את הסיכוי להיות אמא.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות הבדלה של מוצאי שבת קודש

שאלה: האם צריך לכבות את נר ההבדלה דוקא ביין הנשאר בצלחת או בכוס?

תשובה: נר של הבדלה, נהגו לכבותו דוקא ביין הנשאר מן ההבדלה, בצלחת או בכוס, וטעם הדבר, כדי להראות שהנר הודלק למצוות הבדלה. ונהגו להריח הנר, וכתבו המקובלים שיש בזה סגולה לזיכרון, וכן נוהג מרן רבינו יורם מיכאל אברג'ל. וכך מנהגי אנא עבדא להריח בנר תקף לאחר שכיבוהו ביין, שאז יש בו ריח טוב, ואומר פסוק, זכור דבר לעבדך על אשר יחלתני.

שאלה: האם יש ענין בהלכה להעביר מעט יין שנשאר מההבדלה, על גבי העיניים?

תשובה: מנהג זה להעביר מעט מן היין, הנשאר מההבדלה על גבי העיניים, הוא מנהג קדמונים, ועוד מימי הגאונים היו נוהגים אותו. ועיקר הטעם לזה הוא, משום חיבוב מצוה, ומשום שאמרו חכמים, שיירי מצוה מעכבין את הפורענות. ולכן אין להשגיח במי שלא עושה כך, שלא למד דברי הראשונים. וכן מנהגו של עטרת ראשי מרן אאמו"ר רבינו יורם מיכאל אברג'ל, שמעביר מעט מן היין שנשתייר בצלחת ההבדלה על גבי העיניים, ואומר פסוק "מצות השם ברה מאירת עיניים". וכן בעוד מקומות נותנין מעט מן היין ואומרים פסוקי ברכה, כמבואר בסידורים.

שאלה: במה שנהגו קהילות רבות בעם ישראל, לשפוך מעט מהיין הנשאר בכוס אחר הבדלה, האם נכון לעשות כן, או שמא יש לבטל מנהג זה מחשש לביזוי אוכלין והפסדן?

תשובה: מנהג שנהגו קהילות קודש רבות בעם ישראל לשפוך מעט מהיין הנשאר אחר הבדלה על הקרקע לסימן טוב, מנהג נכון הוא, וכך כתב מרן הבן איש חי לעשות, וטעמו כדי שיהיה סימן טוב, שאמרו בגמרא כל בית שאין נשפך בו יין כמים אין בו סימן ברכה ח"ו. ומכל מקום יש שערערו על מנהג זה ואמרו שיש בזה ביזוי אוכלין והפסד אוכלין, ולכן יש נוהגים מטעם זה לא לשפוך על הקרקע, אלא כשמחזיקים הכוס מתנוועע מעט בידו ואזי נשפך מעט לתוך הצלחת, או כשמוזג יין נשפך מעט לצלחת. אולם האמת שאין כל חשש בדבר. ומנהג מרן רבינו יורם מיכאל אברג'ל לשפוך מעט מן היין על הקרקע אחר הבדלה, ואין שום חשש כיון שזה דבר מועט ועושים אותו לסימן טוב. ואומר פסוק "ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו יי".

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

גם הקדוש ברוך הוא צודק

כשנפטרה בתו של רבי מנחם מענדל מזדונסקא וואלא, הצטער אביה צער רב ולא מצא נוחם לעצמו. שידלוהו בני ביתו שיסע לקוצק, לרבי מנחם מענדל. שמע לבקשתם, בא לקוצק ונכנס לרבי.

הקשה הרבי מקוצק על גמרא אחת ומיד תירץ הרב מזדונסקא וואלא את הקושיא. הקשה הרבי על התוספות ושוב עמל ותירץ את הקושיא. שוב הקשה הרבי ושוב תירץ הרב.

נענה הרבי ואמר: אם על הגמרא אין מקום לקושיא, הגמרא צודקת. על התוספות אין מקום לקושיא, בעלי התוספות צודקים. ברור שגם על הקדוש ברוך הוא אין מקום לקושיא, הקדוש ברוך הוא בוודאי צודק...

"והאבן הזאת אשר שמרתי מצבה להיות בירת אלוהים"

לרגל שיפוץ בית המדרש הזדמנות נדירה
לרכוש אבן מקורית מבית מדרשו
של הרב יורם אברג'ל זיע"א
האבנים הללו עדות לשנים של תורה, תפילה ומסירות נפש

חייגו עכשיו והכניסו את אבן הברכה לביתכם:

08-6381000

ואשרי מי שתהיה אבן זו קבועה בקיר ביתו!

SHIRA MELAMED 054-8182-352

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

אין אדם נהיה עני מן הצדקה, ולכן בכל הזדמנות שיש לך לתת צדקה, אל תהסס ותאמין שכמו שה' שלח לך היום, הוא ימשיך לשלוח לך תמיד.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ שלום מעתוק בן שמחה ז"ל
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ אסתר בת זה'אר ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יורם אברג'ל